

Περί Ταπείνωσης

Δύο χάριτας αποκτά κανείς

Λοιπόν ταπεινώσου, παιδί μου, αν θέλεις να ταπεινωθούν οι διάβολοι που σε θλίσουν.

Δύο χάριτας αποκτά κανείς, όταν αγωνίζεται κατά Θεόν. Μία είναι η παράκλησις του Αγίου Πνεύματος, που γεμίζει την ψυχήν χαράς, ειρήνης, αγαλλιάσεως κ.λ.π. η δε άλλη χάρις είναι η λεγομένη πείρα των πειρασμών.

Αυτή η χάρις της πείρας είναι ανεξίτηλος από την ψυχήν, δηλαδή δεν φεύγει από τον άνθρωπον, διότι είναι ηνωμένη με την καρδίαν, που εδέχθη την πείραν των πειρασμών, ενώ η πρώτη, της χάριτος του Αγίου Πνεύματος, πότε έρχεται και πότε φεύγει.

Εν καιρώ πειρασμών η δευτέρα χάρις, η πείρα, είναι πιο ωφέλιμος, διότι φωτίζει την ψυχήν, πώς να διέλθη τους πειρασμούς, διότι η πείρα προήλθεν από τους πειρασμούς, οπότε γνωρίζει πως και πάλιν να απαλλάξη την ψυχήν από τον κίνδυνον. Άρα οι πειρασμοί, όταν τους υπομένωμεν, μας χαρίζουν την σοφίαν των πειρασμών και ούτω γινόμεθα φιλόσοφοι.

Αν δεν ταπεινωθώμεν, δεν πρόκειται να σταματήσει η μάθησις των πειρασμών. Ο εγωϊσμός δημιουργεί τους πειρασμούς και οι πειρασμοί τον αχρηστεύουν.

Λοιπόν ταπεινώσου, παιδί μου, αν θέλεις να ταπεινωθούν οι διάβολοι που σε θλίσουν. Ρίξε τον εαυτόν σου υπό κάτω όλων και ειπέ:

"Εγώ είμαι ο τελευταίος του κόσμου και εγώ πταίω δι' όλα."

Γέροντας Εφραίμ Φιλοθεΐτης

Πηγή: Μηνιαίο Περιοδικό «Ο ΤΗΡΩΝ» μηνός Φεβρουαρίου, έτος:2020